



Атанас Далчев

Дъжд

Някой с шепи пшенични зърна хвърля шумно на покрива,
изгладнели петли се нахвърлят и лудо кълват:
по мъхнатите криви стрехи и по тъмните дворове
бие шумно и трака, разсипан във мрака, дъждът.

Падат тежки зърна и поникват от тях дълги класове
от земята дори до високото сиво небе
и сред тях като дяволски гибелни гъби израстват
много черни чадъри над локви от мръсна вода.

Цяла нощ трака лудо разсипан дъждът по стрехите
и кълват цяла нощ тези зли ненаситни петли,
а на утрото ето го слънцето пак пред вратите ни
като жълт и голям с изкълвани зърна слънчоглед.

1925 г.

КРАЙ

© 1925 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12101>]